

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1986-10-01

Nr 2

Några reflexioner kring ett årsmöte

Så har då det första årsmötet med F13 Kamratförening genomförts. Vi kan väl med rätta konstatera, att föreningen fått en flygande start! Över 200 medlemmar har strömmat till. Gamla fog-salen, som numera fått det klingande namnet Bråvallasalen, var välfylld av årsmötesdeltagare. Den positiva inställningen bland deltagarna till föreningens existens var märkbar. Förhandlingarna klarades raskt av med flottiljchefen Börje Björkholm bakom klubban och allt bestämdes i största endräkt. Endast en fråga väckte debatt. Det var om medlemsavgiftens storlek, vilket hade samband med stadgeparagrafen om något öppnare möjlighet till medlemskap. Men det var förvisso en positiv debatt, som enbart markerade, att det finns medlemmar som verkligen är måna om föreningens fortbestånd. Styrelsen hade föreslagit oförändrade minst 20 kronor. Det kom fram förslag om både 50 och 125 kronor. Styrelsens förslag godkändes emellertid och omedelbart kom det erbjudande från medlemshåll om ekonomisk stöttning, om det skulle visa sig att det behövs. Lägg gärna märke till, att jag markerat ordet "minst" här ovan!

Dagen för årsmötet var väl vald, eftersom det samtidigt var öppet hus på F13 för anhängare. Så flottiljen var igång, trots lördag. Inte minst var köket igång med full bemanning och bjöd på en delikat lunch, serverad med sedvanlig ackuratess. Ett annat mycket uppskattat håll-igång var, att delar av F13 f d musikkår, förstärkt med några mer ungdomliga musi-

ker, spelade under lunchen. En trevlig överraskning!

Det fanns mycket att titta på under dagen. Vi kunde t o m konstatera, att man fortfarande kan exercera på F13. Det var ett radarkompani som visade upp sig med den äran. Det var också fall-skärmshoppning av personal från flottiljen, men förhoppningsvis är väl inte detta något som hör till vardagen på F13. Precisionen var imponerande! Så var även fallet med flyguppvisningen, som fick genomföras på låg höjd och helt inom fältgränsen.

Vädrets makter såg ut att ha hög beredskap för att sabotera dagen. Men si! Det regnade visserligen på morgonen, men när grindarna öppnades kl 9, höll det uppe och vi kunde strosa omkring på det försommarsvackra flottiljområdet och njuta av en ljum och skön dag. Just när det sedan var slut på programmet kl 15, började det regnstänka igen. Tala om timing! Eller var det Met-Pet som hade gjort specialavtal med SMHI?

Nu var det inte bara det gynn-samma vädret som bidrog till att alla visade upp glada och leende nunnor. Där fanns helt visst massor av återseendets leenden. För att inte tala om alla gapflabb som hördes, när roliga minnen ventilerades! Att det finns historier i F13 historia! Man skulle bara önska, att alla — eller åtminstone de något så när rumsrena — funnes nedtecknade. Det skulle bli en hel bok. Jag vill därför instämma i den vädjan som sekreteraren framförde vid årsmötet: skriv ner dem och sänd dem till Lars-

Håkan! Då kan vi andra få del av dem också.

Den flygande starten för vår kära flygflottiljs kamratförening hade naturligtvis inte blivit verklighet utan det stora intresset både från fördettingar och nuvarande F13-folk. Men det hade inte räckt med det. En viktig förutsättning är flottiljchefens stöd. Börje Björkholm, som utan betänkande påtagit sig att vara föreningens självskrivne ordförande, har med stort intresse tagit aktiv del i arbetet under detta premiärår. För detta är vi honom stort tack skyldiga. Men det behövs också i alla sådana här sammanhang en eldsjäl. Och det har vi en! Utan Lars-Håkan Svenssons initiativförmåga och trägna arbete med alla förberedelser m m hade det inget blivit. Må Du inte förtröttnas!

Slutligen, till hela medlemskåren: Tack för ert inspirerande intresse! Väl mött igen!

Kalle Ljunge

NU ÄR VI 225

Sekreterarens senaste medlemsförteckning upptar nu 225 namn och i de allra flesta fall adresser.

Sekreteraren planerar en utförligare medlemsmatrikel. Trots goda föresatser för inhämtande av olika data på nu begagnade avier har det blivit stora brister i materialet. Förhoppningsvis kommer detta att kunna rättas till med ut-sändandet av avierna för 1987.

MOT FLYGVAPENMUSÉET GÅR VÅR FÄRD

Som antydde i föreningens första medlemsblad — som vi väl kan beteckna som en försöksutgåva — har styrelsen nu beslutat ordna en resa för medlemmarna till Flygvapenmuséet på Gamla Malmen. Vi har gjort upp med styresmannen, tillika vår medlem Axel Carlesson att:

TORSDAGEN DEN 23 oktober
ÄR DET DAGS: Notera redan nu i Din almanack.

Efter besöket umgås vi under kamratliga former i Flygets Hus, beläget alldeles utanför gamla F3-vakten (tidigare F3 uoffmäss) och förplägar oss med landgång, öl/läsk och kaffe.

Kostnaden för förtäringen, kr 45:- betalas vid entrén.

Styrelsens bedömning är att många medlemmar tar sig till och från Malmen i egna fordon. För de som inte har den möjligheten kommer att ordnas busstrans-

port. Den kommer att utgå från planen framför godsmagasinen vid Norrköpings C, strax intill pressbyråkiosken.

Bussen/bussarna avgår kl 18.00 den 23 oktober.

Kl 19.00 begynner besöket å Flygvapenmuséet. Hemfärd ca kl 22.00.

GIVETVIS måste vi ha Din föransmälan. Hur ska vi annars kunna ordna rätt antal bussplatser och förtäring.

Anmäl Din tänkta närvaro till någon av oss tre i au:

- Kalle Ljunge 011/16 22 42,
- Brita Carlsson 011/19 40 78 dagtid, 16 16 87 (kväll)
- Lars-Håkan Svensson 011/16 33 82 (postledes Stafettgatan 3, 603 54 Nkp).

ANMÄLAN SENAST DEN 17 OKTOBER

VERKSTÄLL

NU HAR VI Föreningsbrevsrätt

Efter ett antal sorger och några bedrävelser har vi nu postverkets legitimering såsom innehavare av rätten till s k Föreningsbrev. Som bekant fick vi ändra stadgarnas §§1 och 2 för att uppfylla villkoren. Det innebär att vi för kr 1:70 får sända upp till 100 gram per försändelse.

Postverket kräver dock att samtliga måste frankeras för hand. Och kuverten måste stämplas med såväl föreningsbrevsstämpeln som med postens B-poststämpel.

Kanske finns det någon medlem som kan låta oss köpa in oss i en frankeringsmaskin då och då?

ÅRSAVGIFTEN FÖR 1986

Avgifterna för föreningens andra verksamhetsår flöt in i en takt som det finns anledning för oss alla att vara glada åt. Vi börjar få den ekonomi som — kanske tyvärr — är grunden för det mesta av all verksamhet. Dock resterar ett tjugotal med inbetalningen och om anledningen därtill ska här icke funderas.

Men till vederbörande bifogas ett nytt inbetalningskort med detta medlemsblad.

Använd det.

Träff på någon av Mässarna

Arbetsutskottet avser föreslå styrelsen att vi ordnar en kvällsträff med enkel förtäring på någon av mässarna. Med någon aktuell information och mycket MINNS DU!

Vi återkommer!

* * * * *

Överlämnar vi till vår sekreterare, Lars-Håkan, som tack för alla "goda" historier under rubriken: Det var en gång . . .

Carl Gustav Mattson

Det var en gång

Snuvad på hjälpen

I brist på hjälp från medlemskretsen sätter sekr några, givetvis sanna, händelser ur gånget F13-liv på pränt. I den första kan vi kalla huvudpersonerna för X och Y.

Båda hade anlagt kolonilotter däruppe bakom flygförrådet och nedsatt ett icke oväsentligt antal potatisar i jorden. Det blev en god skörd för dem båda. X som "hade tillgång" till ett antal värnpliktiga beordrade vid den tidpunkten två sådana upp till sitt potatisland, med order att plocka upp frukterna ur myllan. Utrustade med två försvarligt stora säckar infann de båda sig på beordrad plats och frågade en där närvarande — som råkade vara Y — var X hade sitt potatisland.

— Det är det där, upplyste Y. Och pekade på sitt eget! Med påföljd att efter några timmar kunde han köra från platsen med ett djävulskt leende i ansiktet. Och med två välfyllda säckar potatis i bagaget.

Ännu ett skrott, framlockat av Y, spred sig över flottiljen.

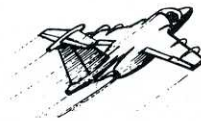
Hälsning på en stövel

Nils Magnus von Arbin, "Tångsta-Magnus", var minst sagt färgstark. I början av 50-talet gjorde Konungen ett besök på F13 och det skulle bli en manifestation med högtidlig förbimarsch av hela flottiljen. Hela "köret" med "Åt vänster — Se" osv. Förövningar under von A:s ledning (han var då Regoff 2). Hans röststyrka var närmast enorm och han kommenderade flottiljens olika divisioner som en riktig gammaldags härförare. Själv uppträdde han därvid också som stand-in för majestäten. Så ville han vid ett tillfälle se det hela ur en annan vinkel, dock fortfa-

rande i behov av att trupperna medelst huvudvridning hälsade på det som skulle föreställa kungen. Vad tar sig då en aldrig rådlös befälhavare sig till? Jo, han sparkade av sig en av sina från Hansatiden (den på F2 alltså) medförda flygstövlar av lurvigt sälskinn och ställde den i konungens ställe. Och beordrade förnyad noggrann förbimarsch.

Där paraderade således hela flottiljen i stram giv-akt och hälsade på stöveln medelst huvudvridning. Idag hade det blivit stora rubriker och kanske åtal för majestätsbrott osv.

Men det var alltså på den tiden som man gjorde vad man blev tillsagd. Jämför med potatisplockarna på annan plats i detta medlemsblad.

Eruption i H88

Arne Krevers, liksom chefen von Arbin salig i åminnelse, lämnade flera skrönor efter sig. Som t e den gången då han höll på med klargöring av sin J29 inne i H88:s halvdunkel. Skulle fylla luft i ena landställsbenet, med hjälp av en lufttub utan reduceringsventil. Det gällde således att "smyga" på tubens ratt. Krevers hade krupit in i landställsschaktet och kopplat slangen till nippeln — eller vad det heter. Så ser han från sitt skymda läge ett par ben och i tron att det var hans egen välutbildade andremek skrek han något om att: "dra på"!

Det förhöll sig dock så att benen tillhörde en ordonnans från avd 1 som tillfälligt förvirrat sig dit ner. Pliktskyldigt lydde denne order — och gjorde en rejäl vridning på tubens ratt. Med påföljd att landstället rätade ut sig med raketfart och två vingpetsar makulerades. Krevers ut ur schaktet,

dängde stavlampan i betongen så delarna rök och började släppa ifrån sig diverse underliga läten och uttryck. En i knävecken darrande soldat drog sig tillbaka mot kanslihuset, en erfarenhet rikare på hur det faktiskt rätt ofta kunde gå till nere i trakterna av blå platta.

Doping förr i tiden

Arne Krevers var en jämförelsevis duktig tävlingscyklist i yngre år. Om hans framfart på vägarna i Skåne under hans tid på F10, då på Bulltofta, må andra berätta. Här kommer en bit från hans aktiva tid i Norrköping ca 1943 — 44.

DM på 50 km med mål vid Johannes kyrka. Krevers, vilken ofta hade status av naturläkare, hade experimenterat med olika blandningar i aluminiumflaskan med sugslang. Han hade då fastnat för en blandning av rödvin och cognac (näja, Eau-de-vie i alla fall) som insuget vid rätt km skulle ge den där blixtrande finishen som behövdes på spurtrakan. Fem km före mål var beräkningen. Men Arne läste fel på km-skyltarna och sög i sig slurken när det var tio kvar.

Med påföljd att han närmast fick stötas av de täta åskådarleden då han kom in på upploppet. Allt enligt egen utsägo.

(Krevers var också en av de första återanvändarna i detta land. Efter sin aktiva tid fick givetvis inte den runda flaskan förbli oanvänd. Istället upphöjdes den till fickflaska med den påföljden, att alla visste vad som fanns då hans ena brösthalva putade ut. (I denna extra parentes skall livligt framhållas, att Krevers inte alls begagnade sig av starka drycker till övermått, snarare tvärtom)).

Ge fan i mina apelsiner

På 40-talet förflyttade sig markpersonalen merendels med tåg till övningar på F21 eller i Kalix. Krevers befann sig då i en period av intagande av mycket vitaminer, frukt och grönsaker. Särskilt apelsiner ansåg han vara en stor hjälp till överlevnad.

Nu var det så att elegant och praktiskt gepäck hade den enskilde ont om på den tiden. Men Arne, som lirade fiol vid högtidliga tillfällen i andra divs furirförläggings trapphus, fann på råd. Han ansåg väl att det han hade på reportoaren (Gärdebylåten) inte var särskilt gångbart längre. Rådig man fann på råd. Lämna de fiolen hemma och späckade istället fiollådan med apelsiner.

Nu var det så att det då var en timmas uppehåll vid Stockholms C innan Nordpilen avgick. Det innebar att man

kunde rusa upp till Pilens trea på Klarabergsgatan och få sig (för 8 — 10 spänn) "två vita och en brun". Fort tillbaka till centralen.

Vid tillfället ifråga blev Arne lite på efterkälken och kom därför rusande mot tågets sista vagn, just när den satt sig i rörelse. Detta försök att hinna med observerades av tjänstgörande stinsen, vilken sträckte ut sina armar, med flagga och allt för att hindra Arnes vidare flykt mot fotsteget. Arne tvingades därvid till en hastig retardation varvid fiollådans lock sprang upp och ett otal apelsiner rullade ut över bangården. Och tåget försvann norrut! Stinsen visade sig tjänstvillig och hjälpte beklagande Arne att samla ihop frukterna. Då föll Arne Krevers replik som sedan blev vad man kallar klarsikt.

— Sköt Du dina dj-vla tåg och ge f-n i mina apelsiner!

Arne i Hallbergaskogen

Arne Krevers hade något av ett botaniskt experimentfält i ett gammalt torp vid vägen bort mot Hallbergaskogen. Där fann besökande vid ett tillfälle att han hade rivit ner hela spismuren så att köket var fullt av gammalt bruk och tegel. Vad hade hänt? Jo, Arne hade kommit underfund med att skorstensstocken behövde sotas. Och skam den som inte kan klara sådana bagateller själv.

Arne upp på taket och släppte en som han ansåg väl avvägd sten ner i pipan. Det skulle göra susen och sedan var det ju bara att plocka ut stenen ur köksspisens. Men stenen var något för stor och kilade sig fast några meter ner. En lite större sten då måste göra rent ordentligt. Läsaren har redan räknat ut resultatet: en skorstensstock fylld med sten. Endast rivning återstod!

Vad är naturligare för redaktören om han vill ha med lite bilder i bladet, än att titta i sina egna samlingar. Här ett foto från den tid — hösten 1945 — då han gick "på trupp" sista gången. Och vad minns han av namnen? Jo, längst ner t v sitter Kurt Wildén, numera i kamratföreningens valberedning. Trea fr v i samma rad är Arne Johansson, duktig boxare som dock aldrig slog sin gruppchef på käften. Nr ett fr v stående heter Almgren, duktig basist hos Berndt Olsson, Tvåan Max Hercules och femman Bosse "Bobrov" Olsson, kämpastark hockeyspelare i Sleipner när det begav sig. Bra också i handboll och sedermera som ungdomsledare. Men vad hette de övriga ...?

F13 KAMRATFÖRENING
Box 4901
600 04 NORRKÖPING

Redaktör och ansvarig utgivare:
Lars - Håkan Svensson
Tel 011-163382